

Dissabte, 6 de maig. Darrer dia

Normalment no solem fer crònica del darrer dia, però com ha estat una petita aventura us en fem cinc cèntims...

De moment a quarts de vuit les vuit, rebem informació que degut a l'estat de la mar, ens traslladen el punt de partida. Ara serà Maó.

Quedem tots a quarts de deu, a la terminal del port de Ciutadella. Comencen els nervis....

La companyia Balearia, ens proporciona un bus.

Epppssss! No hi ha "bodega" en el bus que ha arribat, canvi de bus. N'esperem un altre.

Mentrestant l'espera s'esdevé emotiva cada cop més. Els nois i noies ciutadellencs volien pujar al bus a acomiadar-nos a Maó. No pot ser!!

Comencen les abraçades, les primeres llàgrimes i les emocions. Els nois i noies en un racó i els pares xerrant alegrement en un altre.

Cada cop es palpa més que serà un drama. Aviat algú diu que no vol tornar i s'hi afegeix un munt de nois i noies. Els profes callem i els pares entre alegria i pena s'ho miren a distància.

Comencem a cridar la gent per pujar al bus i facturar el bitllet.

Les abraçades, petons, llàgrimes i llagrimots ja surten com si res. El desconsol és unànim per a gairebé tothom.

Literalment hem d'arrencar alguns noiets i noieta dels braços d'altres noiets i noieta.

Algun crit de ràbia surt: Jo torno a l'estiu, segur!!

Pugem al bus, comptem el nois (a veure si algú no s'hagi amagat) i partim mirant el vidre de bus els companys que deixem. Sembla un "dramon" de cinema.

Rere queda una setmana inoblidable. Aquest record perdurarà molt de temps. No ho diem nosaltres, ho diuen els alumnes de fa dos, tres, quatre o cinc anys que l'han viscut i que ahir eren presents a la festa de comiat.

Enhorabona, ara ja són alumnes VELOBICI!!! Una garantia d'haver assolit dues setmanes viscudes intensament amb altres nois i noies de Ciutadella, dels quals en guardaran un grat record, i qui sap si l'aventura continua...

Ignasi, Salva i Jordi

PD: Per nosaltres els professors ha estat un plaer acompanyar a aquests al·lots i al·lotes en aquests dies.

Aquesta crònica l'escrivim des del barco. Ara estem fent escala a Mallorca i els nois estan molt tranquils. Se'ls sent parlar d'anècdotes viscudes i de la feina que els espera a partir de demà.